

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

Index Capitvm Hvivs Opvscvli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78809](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78809)

N I C O L A I L A N C I C I I

E S O C I E T A T E I E S V O P V S C V L V M S P I R I T V A L E Q V A R T V M

De humanarum passionum dominio, in quo situm sit, &
quomodo acquiri possit.

I N D E X C A P I T V M

H V I V S O P V S C V L L

Prooemium.

Quibus nominibus appellantur passiones
humanae. CAP. I.
Qua sit definitio passionis. CAP. II.
Quot sunt passiones in homine. CAP. III.
Cur, & quomodo quaedam passiones perti-
nent ad potentiam concupiscibilem, alia
ad irascibilem. CAP. IV.
Cum motus harum passionum sint veri a-
ctus & actiones, cur appellantur passio-
nes. CAP. V.
Cum etiam in appetitu intellectiuo, hoc est,
in voluntate rationali hominis, sint a-
mor, gaudium, ira, delectatio, tristitia,
odium, timor, & alij actus ac affectus si-
miles actibus undecim passionum appe-
titus sensitiui supra enumeratis, quomo-
do hi ab illis differunt. CAP. VI.
Possuntne penitus extirpari haec passiones, ita
ne penitus sint in nobis. CAP. VII.
Fueruntne haec passiones in B. Virgine Ma-
ria. CAP. VIII.
Habuitne Chr. D. has passiones. CAP. IX.
Suntne passiones in Angelis & in Deo.
CAP. X.
Fueruntne passiones in Adamo ante pecca-
tum. CAP. XI.
Potestne homo in hac vita acquirere perfe-
ctum passionum suarum dominium.
CAP. XII.
Soluuntur obiectiones contra dicta capite
praecedente. CAP. XIII.

*Qua in re situm est passionum Dominium,
seu quid requiritur ad hoc, ut quis veri
dici & esse possit dominus & victor sua-
rum passionum, & qui effectus sequun-
tur post acquisitum passionum Domi-
nium.* CAP. XIV.

*Quibus modis ex parte Dei, serui Dei asse-
quuntur tale passionum dominium, qua-
le descripsimus.* CAP. XV.

*Quibus mediis à Deo adhibitis, homines se
disponunt ad acquirenda Dei dona, &
per supradicta media ac dispositiones se
dignos reddunt, quibus Deus, carum in-
tuitu largiatur passionum dominium,
vel alias valde raras & eximias virtu-
tes, & ut acquisito dominio ac virtuti-
bus aliis, bene illis utantur, tam in obla-
tis ultrò occasionibus, quam in quasiis
ab iis.* CAP. XVI.

*Quae media ex parte nostra conducunt,
ut citò acquiramus Dominium passio-
num & virtutes in gradu valde alto.*
CAP. XVII.

*Quo differt passionum Dominium ab ori-
ginali iustitia, seu innocentia paradisia-
ca, in qua fuit Adam ante peccatum.*
CAP. XVIII.

*Quo differt passionum Dominium ab Apa-
thia damnata à sanctis.* CAP. XIX.
*Si vera sunt, qua supra diximus reperiri in
hominibus habentibus passionum Do-
minium, videtur hoc dominium non
differ-*

differre à ligatione & ablatione fomi-
tis, qui in Christi D. Humanitate non
fuit, & in B. Virgine Maria à Theologis
asseritur fuisse ligatus in eius prima san-
ctificatione quam accepit in utero S.
Anna matris sue, & postea ablatu fuisse
totaliter, tunc, dum Christus D. in ea
incarnatus est.

CAP. XX.

Estne idem dominium passionum, quod
Mortificatio passionum.

CAP. XXI.

Estne idem dominium passionum, quod no-
stri abnegatio.

CAP. XII.

Hoc passionum dominium estne aliqua spe-
cialis virtus, vel qualitas, aut habitus
distinctus ab aliis virtutibus, & quid
eandem est.

CAP. XXIII.

An non melius esset, cavere passionum do-
minio, ut in nobis remanente difficul-
tate in bene operando, remaneat oc-
casio meriti, quoad crescit, dum supera-
tur difficultas & opus difficile perficitur.

CAP. XXIV.

Qua virtutes magis conducunt ad acqui-
rendum passionum dominium.

CAP. XXV.

Cum passionum Dominium raro conceda-

tur, an non sit presumptio velle illud
assequi.

CAP. XXVI.

Qua virtutes sunt in potentia concupisci-
bili, ut moderentur eius passiones, & qua
singularum natura.

CAP. XXVII.

Qua virtutes sunt in potentia irascibili ad
moderandas passiones eius, & qua earum
natura.

CAP. XXVIII.

An omnes virtutes moderentur passiones,
& quomodo perducant ad passionum do-
minium.

CAP. XXIX.

An sit contra perfectionem dominij passio-
num, vehementer irasci, & acriter re-
prehendere ac punire discipulos, & alios
delinquentes.

CAP. XXX.

An possit assignari certum temporis spa-
tium, quo exacto, acquiratur passionum
Dominium.

CAP. XXXI.

Quibus signis possit cognosci, virum spiritua-
lem, nondum acquisivisse passionum suarum
perfectum Dominium.

An, & quantos, praedicti perfecti passio-
num dominio, sentiant in se motus pas-
sionum, timoris, tristitia & alios similes.

CAP. XXXIII.

Index rerum praecipuarum in his Capitibus tractatarum, Ordine al-
phabeti, est post finem totius operis positus.

P R O O E M I V M.

Tirones in vita spirituali,
nondum Theologicis ex-
culti disciplinis, imò & ve-
terani mei similes agnoscant,
quò sua debeant, dirigere
Studia, ad assequendam om-
nem vitam spiritualis perfe-
ctionem, scire debent, quousque se possit, &
soleat in hominibus perfectioribus, extendere
refrenatio seu moderatio passionum nostrarum,
omnino necessaria ad plenioram vitam spi-
ritualis perfectionem. Nam, ut scribit S. Gre-
gorius Papa, Perfectus quisque, cum in se ipso vitia
vicerit, statim mentem, etiam contra vulnera passionum
accingit. Quod quidem non quomodocunque
faciendum est, sed quemadmodum monet S.
Diadochus. Sic oportet in omnes cupiditates eius
partis animae, quae ratione caret, (in qua sunt passio-
nes) odium exercere eos, qui spiritualiter certant, ut in
habitum illud vertant. Cuius rei necessitatem pul-
chre declarat Abbas Isaac apud Cassianum, pe-
nitentia similitudine ab aedificatione turris altissi-
mae, cui similem esse ait, virtutum perfectam ac-
quisitionem: quam necessario praecedere debe-

re ait, omne repurgium vitiorum, & effusionem ru-
derum passionum: & sic vias, ut aiunt, ac solida terra
pectoris nostri, imò illi Evangelica petra in sublime
scansura Supericiantur simplicitatis & humilitatis
fundamenta firmissima, quibus haec turris spiritualium
virtutum molitionibus extruenda, & immobiliter
valeat stabiliri, & ad summa calorum fastigia, confi-
dentiâ propria firmitatis attolli. Quam tamen aedi-
ficationem virtutum & firmitatem, non vires
naturae solius pariunt, sed Divinae gratiae auxilia
& dona, quae ad hoc tanquam simpliciter nec-
cessaria, agnoverit Cassianus, dum ex suo sensu
locutus est: lib. 6. Inst. c. 5. & c. Et lib. 12. Inst. ca. 9.
10. 11. Et Coll. 10. cap. 10. Coll. 3. cap. 10. in fine. &
cap. 12. 13. 14. 15. capite verò 16. ait, sacrilegum esse
quicquam de bonis actibus nostrae industriae & non Dei
gratiae vel adiutorio deputare: additque, neminem
posse sine Dei inspiratione vel cooperatione spirituales
fructus exhibere: idque confirmat tum dicto S. Ja-
cobi Apostoli c. 1. Omne datum bonum & omne do-
num perfectum, de vjrsurum est: tum S. Pauli celebri
illâ pro necessitate Divinae gratiae sententiâ 1.
Corinth. 4. Quid habes quod non accepisti: Quod si
accepisti, quid gloriaris quasi non accepisti? Si-
mi-

1.
1.6. mor.
cap. 8.

cap. 43.

Col. 9.
cap. 2.